

**VIJEĆE
EUROPSKE UNIJE**

**Bruxelles, 19. svibnja 2014.
(OR. en)**

9956/14

**JAI 332
ENFOPOL 138
COTER 34**

NAPOMENA

Od:	Predsjedništvo
Za:	COREPER/Vijeće
Br. preth. dok.:	5643/5/14
Predmet:	Revidirana strategija EU-a za borbu protiv radikalizacije i novačenja terorista

1. Vijeće se 6. i 7. lipnja 2013. usuglasilo o zaključcima kojima se poziva na ažuriranje strategije za borbu protiv radikalizacije i novačenja terorista¹.
2. Slijedom toga, Komisija je 15. siječnja 2014. podnijela Komunikaciju o sprječavanju radikalizacije koja dovodi do terorizma i nasilnog ekstremizma².
3. Delegacije su raspravljale o nacrtu revidirane strategije EU-a na sastancima Radne skupine za terorizam 6. ožujka, 8. travnja i 13. svibnja te na zajedničkom sastanku Radne skupine za terorizam i Povjerenstva za teritorijalnu kohezijsku politiku 14. svibnja, gdje je postignut dogovor o tekstu kako je naveden u Prilogu.
4. Radna skupina za terorizam također je održala nekoliko rasprava o tome kako provesti sadašnju revidiranu strategiju i u tu svrhu razrađuje smjernice.

¹ dok. 9447/13 JAI 366 ENFOPOL 137 COTER 45

² dok. 5451/14 JAI 30 ENFOPOL 5 COTER 3

5. Naposljetku, potrebno je napomenuti da je Revidirana strategija komunikacije s medijima³ i dalje na snazi, iako se putem trenutačne revidirane strategije dodaju novi elementi, osobito što se tiče prevencije.
6. U tom kontekstu, COREPER se poziva da prihvati gore spomenuti nacrt revidirane strategije EU-a i podnese ga Vijeću na odobrenje.

³ dok. 5469/3/07 REV 3 ENFOPOL 8 COTER 3 CATS 23 COPS 22 EU RESTRICTED

Nacrt revidirane strategije EU-a za borbu protiv radikalizacije i novačenja terorista

1. Terorizam predstavlja prijetnju svim državama i svim narodima. On predstavlja ozbiljan rizik za sigurnost Europske unije i njezinih država članica te za živote njezinih građana i stanovnika. EU je odlučan poduzeti mjere protiv terorizma u svim njegovim oblicima te protiv radikalizacije i novačenja terorista.
2. Kako bi se poboljšale naše politike za sprječavanje radikalizacije i novačenja terorista, 2005. godine doneseni su strategija i akcijski plan. Strategija je ažurirana u studenome 2008. Nakon rasprava u Vijeću u ožujku 2013. o reviziji strategije EU-a za borbu protiv radikalizacije i novačenja terorista, Vijeće se 6. i 7. lipnja 2013. usuglasilo o zaključcima kojima se poziva na ažuriranje ove strategije. Slijedom toga, Komisija je 15. siječnja 2014. podnijela Komunikaciju o sprječavanju radikalizacije koja dovodi do terorizma i nasilnog ekstremizma, čiji je sadržaj uzet u obzir u aktualnom dokumentu.
3. U toj se strategiji navodi način na koji će se Unija i države članice boriti protiv radikalizacije i novačenja terorista s obzirom na promjenjivu prirodu prijetnji i naše bolje razumijevanje radikalizacije i novačenja terorista tijekom proteklih pet godina.
4. Ona je dio šire strategije i akcijskog plana EU-a za borbu protiv terorizma koje je 2005. podržalo Europsko vijeće. U tom okviru njezin je cilj suprotstavljanje radikalizaciji koja dovodi do terorizma.

Izazov

5. Glavni cilj strategije trebao bi biti sprječavanje da osobe postanu radikalizirane, da budu radikalizirane i da se novače za terorizam te sprječavanje nastanka nove generacije terorista.

6. Kako bi se taj cilj uspješno ostvario, moramo priznati da se sredstva i načini radikalizacije i terorizma neprestano razvijaju. „Domaći” teroristi, pojedinci koji podržavaju ekstremističku ideologiju povezanu s terorizmom, pojedinci koji djeluju samostalno, strani borci i bilo koji drugi oblik terorizma, kao i mobilizacijski i komunikacijski potencijal interneta i društvenih medija predstavljaju moguće kanale kroz koje bi moglo doći do radikalizacije i novačenja terorista.
7. Zato je neophodno dosljedno preispitati naše prioritete i osigurati da se naš pristup sigurnosti može suočiti s novim oblicima prijetnji.
8. Iako je odgovornost za borbu protiv radikalizacije i novačenja terorista prvenstveno na državama članicama, ova bi strategija trebala pomoći državama članicama da razviju, prema potrebi, vlastite programe i politike koji uzimaju u obzir posebne potrebe, ciljeve i mogućnosti svake države članice. Neovisno o posebnoj nacionalnoj prirodi prijetnji koju predstavlja kontekst radikalizacije i novačenja, naponi EU-a ipak mogu dodati vrijednost nacionalnim i lokalnim naporima i osigurati važan okvir za suradnju u pogledu odgovarajuće reakcije koju treba potaknuti diljem EU-a, te mogu dijeliti dobre prakse u vezi s načinima djelotvornog odgovora na radikalizaciju na lokalnoj, nacionalnoj, europskoj i međunarodnoj razini.
9. Iskustvo iz proteklih godina pokazalo je da učinkovita borba protiv radikalizacije i novačenja terorista zahtijeva uravnotežen pristup između mjera povezanih sa sigurnošću i napora u rješavanju onih čimbenika koji mogu stvoriti okolinu pogodnu za radikalizaciju i novačenje za terorizam.

Naša polazišta

10. Općenito, izazov radikalizacije i novačenja terorista ne mogu riješiti vlade samostalno, nego u suradnji sa zajednicama, civilnim društvom, nevladinim organizacijama (NVO) i privatnim sektorom. On zahtijeva zajedničke napore na lokalnoj, regionalnoj, nacionalnoj, europskoj i međunarodnoj razini.
11. Puno poštovanje ljudskih prava i naših temeljnih sloboda jedan je od temelja za naš rad u borbi protiv radikalizacije i novačenja terorista. Sve se mjere moraju poduzeti uz puno poštovanje tih temeljnih prava i sloboda. Trebalo bi se usredotočiti na razvoj dijaloga s ciljem promicanja uzajamne svijesti i razumijevanja. Stigmatiziranje bilo koje određene skupine ljudi mora se izbjegavati.
12. Druga polazišta uključuju otvorenost i transparentnost, učinkovitost, fleksibilnost i trajnu nacionalnu i međunarodnu suradnju.
13. Cijelo ćemo vrijeme osiguravati da poštovanje temeljnih prava, međunarodnog prava i vladavine prava nikad ne bude ugroženo.

Naš odgovor

14. U borbi protiv radikalizacije i novačenja terorista opredjeljujemo se, između ostalog, za sljedeće:
 - promicanje sigurnosti, pravde i jednakih mogućnosti za sve
 - osiguranje da umjereni glasovi nadvladaju ekstremističke
 - poboljšanje državnih komunikacija
 - potporu protuterorističkim porukama
 - borbu protiv radikalizacije i novačenja terorista na internetu
 - obuku, izgradnju kapaciteta i angažiranje odabranih stručnjaka iz prakse iz relevantnih sektora
 - podupiranje pojedinaca i civilnog društva u jačanju otpornosti
 - podupiranje inicijativa za povlačenje
 - podupiranje daljnjeg istraživanja trendova i izazova radikalizacije i novačenja terorista
 - usklađivanje unutarnjih i vanjskih napora u borbi protiv radikalizacije

Promicanje sigurnosti, pravde i jednakih mogućnosti za sve

15. Kršenja ljudskih prava mogu dovesti do nezadovoljstva i uvjeta koji pogoduju širenju radikalizacije i novačenja terorista.
16. Čimbenici koji pogoduju radikalizaciji i novačenju terorista mogu uključivati predodžbe različite prirode, između ostalog nejednakost, marginalizaciju, socijalnu isključenost i otežan pristup kvalitetnom obrazovanju. Ti čimbenici ne dovode nužno do radikalizacije i novačenja terorista, ali mogu učiniti privlačnom ekstremističku propagandu koja podržava terorizam ili je s njime povezana.
17. Moramo se, između ostalog, usredotočiti na borbu protiv nejednakosti i diskriminacije, tamo gdje postoje, na promicanje međukulturalnog dijaloga, jačanje obrazovanja kako bi se omogućile prilike i kritičko razmišljanje, te na promicanje tolerancije i uzajamnog poštovanja, razmjenu stajališta i obavještavanje civilnog društva o uspjehu u tim područjima. Taj je posao sam po sebi značajan i dragocjen, a ne mora biti isključivo i izričito usredotočen na borbu protiv radikalizacije i terorizma.
18. Izvan Europe moramo nastaviti promicati dobro upravljanje, vladavinu prava, ljudska prava, demokraciju, obrazovanje, gospodarski razvoj, reformu sektora sigurnosti i stabilnosti pomoću političkih dijaloga i naših programa pomoći.

Osiguranje da umjereni glasovi nadvladaju ekstremističke

19. Ekstremistički svjetonazori mogu neke pojedince nagnati da prihvate nasilje i pokušaju ga opravdati. Ekstremistička propaganda izlaže pojednostavljenu retoriku, iskrivljuje stvarno stanje sukoba u cijelom svijetu i koristi ih kao navodni dokaz o sukobu između različitih vrijednosti i društvenih izbora.

20. Moramo podići razinu svijesti i isticati glas većine koja se zalaže za umjerenost i odbija upotrebu nasilja. Ne samo da moramo ojačati umjerene glasove: moramo osigurati da ih se čuje. Ti se glasovi moraju priopćiti putem odgovarajuće platforme, kao što su masovni i društveni mediji koji moraju biti vjerodostojni za ciljnu publiku. Trebalo bi poticati i podupirati izravnu uključenost civilnog društva u promicanje umjerene reakcije. Što se tiče radikalizacije koja dovodi do vjerski motiviranog terorizma, to pitanje zahtijeva dijalog između javnih tijela i različitih socijalnih, kulturnih i vjerskih skupina ili njihovih vođa.
21. Povrh toga, moramo nastaviti s naporima da se razvije neemotivni leksik, gdje je to primjereno, kako bismo osigurali da naša poruka slučajno ne pogorša razlike.

Poboljšanje državnih komunikacija

22. Državne komunikacije nisu samo sredstvo za opis političkih odluka, nego i snažan alat za potporu provedbe politike. Ako se politike ne priopćavaju učinkovito i djelotvorno, između ostalog osobama koje mogu biti podložne porukama radikalizacije, na taj način riskiramo nesuprotstavljanje ekstremističkim stajalištima.
23. Moramo promicati razvoj prilagođenih komunikacijskih metoda koje osporavaju ekstremističku ideologiju koja podupire terorizam ili je s njim povezana, bilo na internetu ili izvan njega. Ključno je komunicirati na jeziku koji odgovara kontekstu i publici putem niza vjerodostojnih i odgovarajućih kanala te osporiti radikalne ili ekstremističke komunikacije na platformama koje najčešće upotrebljavaju oni kojima najviše prijete rizik od radikalizacije. Upotreba jedinstvenog pristupa komunikacijama neće funkcionirati. Istovremeno, međutim, moramo osigurati dosljednost, jasnoću i kontinuitet u našim porukama na svim razinama.

24. Važno je da jasno priopćimo ono za što se zalažemo, naše vlastite norme i vrijednosti: međunarodno pravo, ljudska prava i vladavinu prava. Trebali bismo poboljšati državne komunikacije o obavljenom poslu, npr. humanitarnoj i razvojnoj pomoći. Moramo pokušati takve komunikacije učiniti relevantnima, privlačnima i smislenima, posebno za one koji su najviše neprijateljski nastrojeni i marginalizirani. Također moramo biti jasni u pogledu svojih politika, strategija i ciljeva, posebno što se tiče borbe protiv terorizma i radikalizacije.
25. Upotreba interneta i društvenih medija presudna je, osobito radi brzog odgovora na retoriku na internetu koja podupire terorizam i dopiranja do onih koji su najosjetljiviji na poruke radikalizacije. U tom pogledu, trebalo bi poticati javno-privatna partnerstva za rješavanje problema radikalizacije na internetu.

Potporna protuterorističkim porukama

26. Protupropaganda ima dvostruku svrhu: uvjeriti one koji su već uključeni u nasilni ekstremizam da ga napuste i odvratiti one koji su naklonjeni terorističkoj propagandi od toga da postanu aktivno uključeni.
27. Trebali bismo poduprijeti i pojačati protupropagandu koja potječe od osoba s lokalnim utjecajem, uključujući vođe zajednica gdje je ovaj koncept primjenjiv, nastavnike, obitelji, sociopedagoške djelatnike, javne osobe, mislioce, znanstvenike, akademike, vjerske vođe, poslovne ljude, osobe iz medija, pjevače, sportske zvijezde i ostale koji predvode ili oblikuju javno mnijenje i čija je priča pozitivna i vjerodostojna. Trebali bismo pokrenuti projekte s tim akterima na svim razinama i raditi na tome da se osigura da ih se na odgovarajući način osnaži i podrži.
28. Neke od najučinkovitijih protupropagandnih aktivnosti također su uključile skupine žrtava terorizma kako bi se stvorile istinski snažne poruke. Mnoge žrtve terorizma već su se angažirale u preventivnom djelovanju putem aktivnosti podizanja svijesti u javnosti; moramo nastaviti podupirati njihove napore. Kao svjedoci ljudskih posljedica terorističkih napada, žrtve i njihove obitelji u najboljem su položaju da terorističku propagandu učine manje glamuroznom i manje legitimnom.

29. U tom pogledu, mogla bi se istražiti vjerodostojna svjedočenja poput onih bivših terorista koji su odustali od nasilja ili članova njihovih obitelji. Trebali bismo prikupiti i promicati njihova svjedočanstva jer i ona su snažna sredstva za borbu protiv propagande i percipiranih ideala.

Borba protiv radikalizacije i novačenja terorista na internetu

30. Internet i društveni mediji mogu se koristiti za distribuciju propagandnih materijala, za prikupljanje novčanih sredstava, novačenje i komunikaciju s istomišljenicima, ali i kao virtualni kamp za obuku te način razmjene vještina i znanja. Internet je i transnacionalni entitet koji prekoračuje različite nacionalne nadležnosti.
31. Napori u borbi protiv radikalizacije i novačenja terorista na internetu širokog su raspona. Obuhvaćaju aktivnosti čiji je cilj ometanje terorista u korištenju internetom i inicijative kojima je cilj otežati terorističku propagandu. Neke od njih mogu se ostvarivati na nacionalnoj i europskoj razini, a neke od njih mogu ostvarivati ljudi i organizacije iz civilnog društva, po potrebi uz pomoć. Ako se radi o nezakonitu sadržaju, uključujući materijal koji se udomljava u trećim zemljama, moraju postojati postupci za brzo i učinkovito rješavanje tog problema. Ti će napori zahtijevati učinkovit dijalog s privatnim sektorom, a osobito s internetskom industrijom, ne samo u Europi već i u inozemstvu. Internet i društvene medije također bi trebalo nastojati upotrebljavati za promicanje poruka protiv propagande. Sve aktivnosti moraju se provoditi u skladu s načelima vladavine prava i uz potpuno poštovanje međunarodnog prava o ljudskim pravima.
32. Trebali bismo nastaviti ispitivati načine za aktivno sprječavanje radikalizacije i novačenja terorista putem interneta i društvenih medija. Ta ćemo pitanja rješavati kao dio svojih političkih dijaloga i ponudit ćemo tehničku pomoć radi poticanja onih izvan EU-a da čine isto.

Obuka i angažiranje odabranih stručnjaka iz prakse iz različitih sektora

33. Radikalizacija i novačenje terorista jest proces tijekom kojeg će se stavovi i/ili ponašanje pojedinca promijeniti, često značajno. Te promjene mogu biti najvidljivije onima koji su najbliži dotičnoj osobi. To znači da je angažiranjem odabranih stručnjaka iz prakse možda moguće intervenirati u ranoj fazi i spriječiti da osobe pod rizikom budu uvučene u aktivnosti povezane s terorizmom.
34. Brojni sektori mogu pomoći u sprječavanju toga da ljudi podržavaju terorizam ili promiču terorizam povezan s ekstremističkom ideologijom ili da postanu teroristi. Osposobljavanje nastavnika, socijalnih i zdravstvenih radnika, vjerskih vođa, policijskih službenika iz zajednice te zatvorskog i probacijskog osoblja ključan je element svakog uspješnog programa za borbu protiv radikalizacije. Ti stručnjaci iz prakse ili odabrani radnici mogu otkriti znakove radikalizacije u ranoj fazi te stoga moraju poznavati i razumjeti znakove radikalizacije koja dovodi do terorizma.
35. Trebali bismo potaknuti razvoj programa za podizanje svijesti i modula osposobljavanja specifičnih za pojedine sektore za stručnjake iz prakse kako bismo im omogućili bolje razumijevanje radikalizacije i novačenja terorista i pružili vještine za raspravljanje o povezanim pitanjima te kako bismo im pomogli da pruže pomoć osobama pod rizikom ili da ih upute specijaliziranim stručnjacima koji će im dalje pomagati. Trebali bismo i sami učiti iz njihovih iskustava radi oblikovanja budućih politika, među ostalim, putem Mreže za osvješćivanje o radikalizaciji (RAN) i CEPOL-a.

Podupiranje pojedinaca i civilnog društva u jačanju otpornosti

36. Vlade trebaju aktivno uključivanje partnera u borbu protiv radikalizacije i novačenja terorista. Uključivanje civilnog društva i privatnog sektora može rezultirati nizom sredstava i resursa, kao i uvidom, koji vladama možda nisu na raspolaganju. U tom pogledu iskustvo Mreže za osvješćivanje o radikalizaciji (RAN) predstavlja posebno koristan forum.
37. Suradnja s privatnim sektorom i civilnim društvom radi jačanja povjerenja i transparentnosti pomoći će da pojedinci postanu otporniji na terorističku ideologiju i manje osjetljivi na radikalizaciju i novačenje terorista. Sudjelovanje zajednice trebalo bi biti široko usmjereno i odražavati raznolikost zajednice.

38. Trebali bismo osnažiti civilno društvo u pogledu jačanja i promicanja otpornosti radi odupiranja i odolijevanja privlačnosti terorizma. Jačanje otpornosti može se postići tako da se pojedincima i civilnom društvu pruže vještine i resursi za razumijevanje i rješavanje pitanja radikalizacije koja dovodi do terorizma. U praksi to može obuhvaćati, primjerice, podršku i obrazovanje mladih kako bi im se omogućilo da izgrade pozitivan stav o identitetu i prepoznaju opasnosti terorističke propagande.
39. Moramo, među ostalim, promicati obrazovanje i obuku mladih, uglavnom putem škola i sveučilišta, o pitanjima koja se odnose na narodnost, politiku, vjersku i nacionalnu snošljivost, demokratske vrijednosti, kulturne razlike i povijesne posljedice nasilja na nacionalnoj razini i politički potaknutog nasilja. Zaposlenici u obrazovnom sektoru bi, uz podršku stručnjaka iz prakse iz određenog područja, osobito mogli igrati važnu ulogu podizanjem svijesti o pitanjima povezanim s terorizmom te utvrđivanjem i pružanjem podrške osobama pod rizikom.

Podupiranje inicijativa za povlačenje

40. Kao što postoje postupci za radikalizaciju pojedinaca, a možda i za njihovo novačenje kao terorista, postoje i postupci putem kojih se radikalizirani pojedinac može odreći nasilja, napustiti skupinu ili pokret ili čak odbaciti svjetonazor koji podupire ili promiče ekstremističku ideologiju povezanu s terorizmom.
41. Države članice trebale bi razmisliti o oblikovanju i razvoju strategija za povlačenje i izlaznih strategija prilagođenih kulturi i određenom kontekstu. Te bi programe redovito trebale ocjenjivati države članice i/ili partneri kako bi se osigurala njihova učinkovitost.
42. Razmjena najbolje prakse i iskustava na europskoj razini, posebno onih iz RAN-a, može pomoći u razvoju novih programa, stjecanju znanja i ponovnoj integraciji bivših terorista.

Podupiranje daljnjeg istraživanja trendova i izazova radikalizacije i novačenja terorista

43. Kako bismo osigurali značajan i učinkovit odgovor na terorizam, i dalje ćemo nastojati bolje razumjeti tu pojavu u svim njezinim oblicima i s obzirom na ulogu aktera uključenih u taj proces na lokalnoj, regionalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini te na razini EU-a.
44. Osim posebnih doprinosa svih relevantnih službi postoje mnogi znanstveni radovi i istraživanja koja su nam omogućila dragocjen uvid u pokretače radikalizacije koja dovodi do terorizma, što je povezano s mnogim čimbenicima - osobnim, strukturnim, ideološkim, političkim, društvenim - koji mogu odrediti jedinstven put pojedinca prema radikalizaciji i novačenju za terorizam.
45. Unatoč tom znanju i istraživanju još uvijek postoji niz važnih pitanja u područjima u kojima bi više empirijskih dokaza i istraživanja bilo zaista dobrodošlo i pomoglo u oblikovanju budućih političkih odluka, također i u području izlaznih strategija i programa.
46. Preporučaju se razgovori s vladama koje su se suočavale s tim problemom, sa znanstvenicima, stručnjacima iz prakse iz različitih područja, ugroženim osobama, bivšim teroristima, nevladinim organizacijama i žrtvama terorizma u Europi i drugdje. Mreža za osvještavanje o radikalizaciji (RAN) također je osobito koristan forum u tom pogledu, kao i predviđeni „centar znanja”, koji bi mogao predstavljati poveznicu s državama članicama. Napori država članica unutar različitih radnih procesa predstavljaju još jedan važan doprinos koji treba poticati i nastaviti.

Vlade država članica također bi trebale nastojati razviti sinergije za više istraživanja u vezi s trendovima kod radikalizacije i procjena postojećih praksi. Istraživanja provedena na razini EU-a uz financijsku potporu Komisije mogu dodati vrijednost u pogledu analize općih trendova kod radikalizacije i mogućnosti odgovora.

Usklađivanje unutarnjih i vanjskih napora u borbi protiv radikalizacije

47. Teroristički napadi planirani na ciljeve u Europi često su upućivali na veze izvan europskog područja. Neki su bili planirani u trećim zemljama ili su izravno uključivali osobe iz trećih zemalja; neki su bili financirani izvana; mnogi su uključivali osobe koje su bile na obuci u inozemstvu (poput stranih boraca). Isto tako, terorističke napade u inozemstvu izvršavale su osobe iz Europe. Domaći i međunarodni terorizam često su neraskidivo povezani.
48. Ideologija razvijena u trećim zemljama i poruke emitirane u Europi ili poslane u Europu mogu imati učinak na radikalizaciju i novačenje terorista u Europi. Putovanja također mogu biti dio procesa radikalizacije. Znatno broj osoba koje su bile uključene u terorističke aktivnosti putovale su u inozemstvo gdje su na njih utjecali pripadnici terorističkih organizacija. Prilikom razvijanja politika upravljanja granicama, uključujući vizne politike, u okviru postojećeg pravnog okvira u EU-u važno je također uzeti u obzir ovu strategiju, kao i strategiju EU-a za borbu protiv terorizma.
49. Osim našeg lokalnog, regionalnog, nacionalnog i europskog pristupa kojim se sprječava da ljudi podupiru teroriste ili postanu teroristi, trebamo raditi u trećim zemljama i surađivati s njima. Radikalizacija i novačenje terorista u inozemstvu predstavlja jednaku prijetnju europskim građanima i interesima u inozemstvu kao i u vlastitoj zemlji. Stoga je vanjska komponenta ključan element naših napora u borbi protiv radikalizacije. Izazov je osigurati usklađenost naših napora u borbi protiv radikalizacije u trećim zemljama s našim domaćim iskustvima, na temelju vladavine prava i potpunog poštovanja međunarodnih ljudskih prava, stečenih iskustava i dobrih praksi, ali i neuspješne prakse. Kako bi se to osiguralo, potrebna je potpora trećim zemljama pri jačanju njihova sektora sigurnosti, kao i vladavine prava.

50. U terorističkoj propagandi često se postavljaju pitanja koja se tiču vanjske politike. U svojim političkim dijalozima i sudjelovanju u međunarodnim organizacijama i forumima trebali bismo istaknuti svoj strateški pristup i relevantne aktivnosti poput provođenja globalne protuterorističke strategije Ujedinjenih naroda i relevantnih rezolucija Vijeća sigurnosti UN-a te razmjenjivati znanja i iskustva. Mi također imamo ulogu u izgradnji kapaciteta u inozemstvu kako bismo pomogli trećim zemljama da stvore i provedu vlastite politike za sprječavanje i borbu protiv radikalizacije i novačenja terorista te kako bismo im pomogli u postupanju s porukama koje podržavaju terorizam.
51. Podizanje svijesti o naporima u borbi protiv radikalizacije kao dijelu razvojnog programiranja na razini pojedinih zemalja treba poticati, kada je to važno, kao i razmatranje radikalizacije u općoj analizi zemlje kao temelja programiranja. To bi pomoglo da se, prema potrebi, neki od razvojnih programa EU-a usmjere prema određenim geografskim područjima / zajednicama u kojima su radikalizacija i novačenje terorista vrlo rasprostranjeni.

Provođenje strategije

52. Države članice radit će, pojedinačno i zajedno, uz potporu koordinatora za borbu protiv terorizma, Europske komisije i ESVD-a na provođenju ove strategije. Države članice i EU trebale bi surađivati, među ostalim, s UN-om, Vijećem Europe, OEES-om i Globalnim forumom za borbu protiv terorizma radi razvoja projekata u ovom području u prekomorskim zemljama.
53. Izazov borbe protiv radikalizacije i novačenja terorista prvenstveno je odgovornost država članica. Problemi radikalizacije i novačenja terorista i načini borbe protiv njih znatno se razlikuju od jedne države članice do druge, no postoji niz zajedničkih elemenata i općenita suglasnost da moramo raditi zajedno na njihovu rješavanju, uključujući brojne dionike, kao što su civilno društvo, privatni sektor i druge organizacije.

54. Kako je prethodno navedeno, ovom strategijom pruža se mogućnost državama članicama da poduzmu mjere na nacionalnoj razini na temelju zajedničkog razumijevanja čimbenika radikalizacije i novačenja terorista te načela i mjera za borbu protiv toga. One bi trebale nastaviti sastavljati ili ažurirati nacionalne strategije, uzimajući u obzir vlastite potrebe, ciljeve i mogućnosti, na temelju vlastitih iskustava i raspoloživog stručnog znanja koje proizlazi iz RAN-a i institucija EU-a.
55. Države članice trebale bi uskladiti svoje politike, razmjenjivati informacije i iskustva u pogledu napora u rješavanju izazova radikalizacije i novačenja terorista, i na nacionalnoj i na europskoj razini, pokrenuti najbolje prakse i surađivati u razvijanju novih ideja.
56. To će zahtijevati zajedničke napore na lokalnoj, regionalnoj, nacionalnoj, europskoj i međunarodnoj razini. Izvan granica Europe inicijative se mogu provoditi putem instrumenata, mehanizama i postupaka koje je EU uspostavio s pojedinim zemljama i regionalnim organizacijama, uključujući bilateralne političke dijaloge i programe pomoći.
57. Odgovarajuća pripremna tijela Vijeća pozvana su pratiti provođenje ove strategije.
